

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និង ឈ្មោះសំណុំរឿង : ៣៩/១១-អម វេ (សាខាទី១)

កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : ថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១

សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៣១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក: **អ៊ឹង សុទ្ធី**

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត: **ទួន ស៊ីផាន់**

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ: **ប៉ែន ប៊ុនឈា**

ភាគីនៃវិវាទ

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ : **ក្រុមហ៊ុន អិម វេ កាត់ដេរអន្តរជាតិ លីមីតធីត (សាខាទី១)**

អាសយដ្ឋាន : ផ្លូវជាតិលេខ២ សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០១៦ ៧០៧ ០៤៦

ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងភាគីនិយោជក :

១- លោក យិន ណាក់

ប្រធានរដ្ឋបាលក្រុមហ៊ុន

២- លោក ជុំ បូសាន

រដ្ឋបាលក្រុមហ៊ុន

៣- លោក យូ អ៊ុយ

អ្នកបកប្រែ

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ : - **សហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ**

- **សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ក្រុមហ៊ុន អិម វេ អន្តរជាតិ (សាខាទី១)**

អាសយដ្ឋាន : ភូមិព្រែកតាឡុង សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ : ០១២ ៥៨១ ២១៣

ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត:

- ១- លោក អន សាខន អគ្គលេខាធិការសហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ
- ២- លោក ទិត្យ វណ្ណៈ មន្ត្រីសម្របសម្រួលសហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ
- ៣- លោក ចាន់ សុផាន់ មន្ត្រីសម្របសម្រួលសហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ
- ៤- លោក ប៊ូ គឹមស្រី ប្រធានសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរប្រចាំក្រុមហ៊ុន
- ៥- លោកស្រី ហេង សុធា អនុប្រធានសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរប្រចាំក្រុមហ៊ុន
- ៦- លោកស្រី គុយ យាង លេខាធិការសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរប្រចាំក្រុមហ៊ុន

បញ្ជាក់កិច្ចការ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិត ផ្នែកប៉ះ ចំនួន ១៩ នាក់ ដែលក្រុមហ៊ុនមិនបានផ្តល់ការងារឱ្យធ្វើពីថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនមិនអាចផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតផ្នែកប៉ះទាំង ១៩ នាក់នេះបានទេ ដោយមូលហេតុថា:

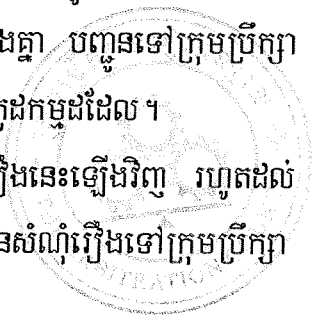
ក- បងប្អូនកម្មករនិយោជិតទាំងនេះធ្វើកូដកម្ម ចាប់ពីថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

ខ- ក្រុមហ៊ុនបានដាក់ទំនិញរហូត តែបងប្អូនកម្មករនិយោជិតមិនព្រមធ្វើ ។

គ- ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតផ្នែកប៉ះទាំងអស់ចំនួន ៤៥ នាក់ មានតែពួកគាត់ ២៥ នាក់ ដែលមិនព្រមធ្វើការតាមការរៀបចំបែងចែកការងាររបស់ក្រុមហ៊ុន ក្នុងនោះមានកម្មករចំនួន ២ នាក់ ដែលចូលរួមធ្វើកូដកម្ម ស្ម័គ្រចិត្តចូលធ្វើការវិញ នៅថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ និងកម្មករនិយោជិតចំនួន ៥ នាក់ ទៀត ចូលធ្វើការធម្មតាវិញ នៅថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ លើកលែងតែកម្មករផ្នែកប៉ះចំនួន ១៩ នាក់ ដែលនៅបន្តធ្វើកូដកម្ម ។

ឃ- ពួកគាត់ទាំង ១៩ នាក់ បានធ្វើលិខិតដកពាក្យបណ្តឹង នៅថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ បញ្ចប់សំណុំរឿងលេខ ១៣៤/១០ ដែលក្រសួងការងារបានដោះស្រាយមិនសះជានឹងគ្នា បញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។ ក្រោយពីពេលដកពាក្យបណ្តឹងរួច បែរជាពួកគាត់នៅតែបន្តធ្វើកូដកម្មដដែល ។

ង- នៅថ្ងៃទី១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ពួកគាត់បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងរឿងនេះឡើងវិញ រហូតដល់ថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ក្រសួងការងារបានធ្វើការផ្សះផ្សាមិនសះជា បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅក្រុមប្រឹក្សា

អាជ្ញាកណ្តាលម្តងទៀត ។

ច- នៅថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានចេញសេចក្តីបញ្ជាឱ្យកម្មករផ្នែក
ប៉ះ ផ្អាកជាបន្ទាន់ការធ្វើកូដកម្មរហូតដល់នីតិវិធីរបស់អាជ្ញាកណ្តាលត្រូវបានបញ្ចប់សព្វគ្រប់ ប៉ុន្តែពួកគាត់
នៅតែមិនស្តាប់តាមបញ្ជារបស់អាជ្ញាកណ្តាល នៅតែបន្តធ្វើកូដកម្ម ទើបក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានចេញ
សេចក្តីបង្គាប់លេខ ០៩/១១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ បិទសំណុំរឿងនេះ ។ ដូច្នេះនៅក្នុងករណីនេះ
សរេបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា បងប្អូនកម្មករនិយោជិតផ្នែកប៉ះទាំង ១៩ នាក់នេះ មានចេតនាមិនព្រមចូលរួម
ដោះស្រាយជាមួយក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដើម្បីបញ្ចប់រឿងក្តីនេះឡើយ គឺសរេបញ្ជាក់ឱ្យឃើញពិតត្រូវ
អាក្រក់របស់កម្មករទាំង ១៩ នាក់ ក្នុងការរំខាន និងបង្ករភាពរញ្ជៀរញ្ជើនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ដែលអាចប៉ះពាល់
យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ចំពោះវិធានខាងវិន័យ និងធ្វើឱ្យមានការរាំងស្ទះដល់ដំណើរការខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម ។

២- កម្មករនិយោជិតទាមទារសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនគណនាប្រាក់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិត
ដោយយកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ឈ្នួលសរុបរយៈពេល ១២ ខែ ជាមូលដ្ឋានមកគណនាក្នុងកំឡុងពេលឈប់សម្រាក ។
ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ចំពោះការគណនាប្រាក់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករនិយោជិត ក្រុមហ៊ុន
អនុវត្តតាមគោលការណ៍កន្លងមក ។

៣- កម្មករនិយោជិតស្នើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ការស្នាក់នៅ ឬថ្លៃធ្វើដំណើរចំនួន ៦ ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ ។
ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនកន្លងមកពុំដែលមានគោលការណ៍ផ្តល់ជូននូវការស្នាក់នៅ និងថ្លៃធ្វើ
ដំណើរដល់កម្មករនិយោជិតឡើយ ។

៤- កម្មករនិយោជិតសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនធ្វើការរើសអើងចំពោះកម្មករដែលមានអតីតភាពច្រើនឆ្នាំ (ដូចជា
ករណីមិនផ្តល់ការងារឱ្យកម្មករអតីតភាពច្រើនឆ្នាំ យកទៅឱ្យកម្មករកិច្ចសន្យាខ្លីធ្វើវិញ) ។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុន
បញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនតែងតែផ្តល់ទំនិញដល់ផ្នែកប៉ះធ្វើគ្រប់គ្រាន់ទាំងទំនិញណាពិបាក និងងាយស្រួលធ្វើរួមគ្នា ដោយ
ឡែកកម្មករដែលមានអតីតភាពយូរឆ្នាំ ពួកគាត់តែងតែជ្រើសរើសយកទំនិញណាដែលងាយស្រួលធ្វើ ទុកទំនិញណា
ដែលពិបាកឱ្យកម្មករដែលមានកិច្ចសន្យាខ្លីធ្វើ ហើយចោទក្រុមហ៊ុនថា ក្រុមហ៊ុនគ្មានការងារធ្វើ ។

៥- ចំពោះកម្មករវិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ហើយដល់ពេលចេញទៅបំបៅដោះកូន ដែល
ក្រុមហ៊ុនអនុញ្ញាតឱ្យមួយម៉ោងនោះ សុំឱ្យក្រុមហ៊ុនយកប្រាក់ឈ្នួលសរុបដែលគាត់ផលិតបាន ចែករកប្រាក់មធ្យម
ភាគក្នុងមួយម៉ោង ហើយគិតប្រាក់ជូនគាត់ទៅតាមម៉ោងដែលក្រុមហ៊ុនអនុញ្ញាត ។ ដោយឡែកភាគីបញ្ជាក់ថា
ក្រុមហ៊ុនអនុវត្តតាមគោលការណ៍កន្លងមក ។

អំណាចឃុំឆ្នាំការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែក
ទីពីរ(ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ

០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៣៣ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ (អាណត្តិទី៨) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សារនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជាលេខ ២៩៧ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ត្រូវបាន បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិគ្រឹះលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី) , សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

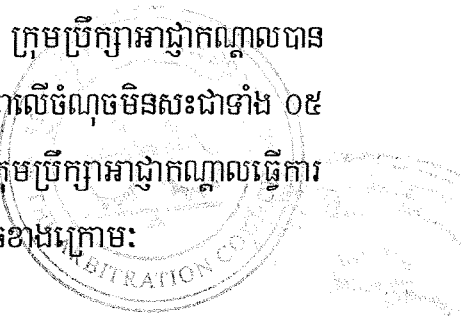
កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ០៨:០០ នាទី ព្រឹក) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី:

នៅថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់សហព័ន្ធសហជីព សម្លេងយុវជនខ្មែរ លេខ ៥៦៦/១១ សសសយខ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុន កែលំអសក្ខមកម្មការងារឱ្យបានល្អប្រសើរ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងនេះមក ក្រសួងការងារបានចាត់មន្ត្រីធ្វើ ការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនេះជាបន្តបន្ទាប់ និងផ្សះផ្សារលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ដោយទទួលបានលទ្ធផលមិនសះជានឹងគ្នាចំនួន ០៥ ចំណុច លើការទាមទារចំនួន ២៥ ចំណុច ។ ចំណុចវិវាទដែល មិនសះជាទាំង ០៥ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ តាមរបាយការណ៍ដោះស្រាយវិវាទការងាររួមមិនសះជាលេខ ២៩៧ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងនេះរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះ អញ្ជើញភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកធ្វើសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សារលើករណីមិនសះជាទាំង ០៥ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ វេលាម៉ោង ០៨:០០ នាទី ព្រឹក ។

ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាននៅថ្ងៃសវនាការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបាន ព្យាយាមសួររកព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងវិវាទនេះ និងបានធ្វើការផ្សះផ្សារលើចំណុចមិនសះជាទាំង ០៥ ចំណុចនេះបន្ថែមទៀត ប៉ុន្តែជាលទ្ធផលពុំទទួលបានការសះជានឹងគ្នាទេ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការ ពិចារណា និងដោះស្រាយ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម:

Handwritten signature

ឧត្តរាជ

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅតំណែង : គ្មាន

ឯកសារ ឧត្តរាជ ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

- ១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយកក្រុមហ៊ុន អិម វេ កាត់ដេរអន្តរជាតិ (សាខាទី១) ប្រគល់សិទ្ធិជូនលោក យិន ណាក់ និងលោក ជុំ បូសាន ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ២- សារណាឆ្លើយការពារ ក្នុងសំណុំរឿង ៣៩/១១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៣- តារាងកត់ត្រាពេលប្រជុំ ជាមួយតំណាងកម្មករ និងផ្នែករដ្ឋបាល ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ។
- ៤- កំណត់ហេតុស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ពីការមិនធ្វើការរបស់កម្មករ ។
- ៥- សេចក្តីបញ្ជូនរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០០២/១១ កបអ. ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១១ ។
- ៦- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន អិម វេ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៧- លិខិតរបស់លោក-លោកស្រីតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតផ្នែកប៉ះនៃក្រុមហ៊ុន អិម វេ (សាខាទី១) ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីការសុំដកពាក្យបណ្តឹង និងបញ្ចប់ សំណុំរឿងលេខ ១៣៤/១០- ក្រុមហ៊ុន អិម វេ (សាខាទី១) ។
- ៨- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន អិម វេ (សាខាទី១) ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ។
- ៩- តារាងកត់ត្រាពេលប្រជុំផ្សព្វផ្សាយបញ្ហាឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ១០- បញ្ជីវត្តមានអ្នកចូលរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីចេញលិខិតរំលឹកឱ្យកម្មករធ្វើការ ។
- ១១- បញ្ជីវត្តមានអ្នកចូលរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីការចេញលិខិតបង្គាប់លើកទី២ ឱ្យ កម្មករធ្វើការ ។
- ១២- បញ្ជីវត្តមានអ្នកចូលរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីការចេញលិខិតបង្គាប់ការលើកទី៣ ឱ្យកម្មករធ្វើការ ។
- ១៣- បញ្ជីវត្តមានអ្នកចូលរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ស្តីពីចេញលិខិតបង្គាប់ការឱ្យកម្មករធ្វើ ការ ។
- ១៤- លិខិតរំលឹក របស់ក្រុមហ៊ុន អិម វេ កាត់ដេរអន្តរជាតិ ជូនឈ្មោះ សុខ សារ៉ន់ លេខ ០៧/១០ រ.ល.អវ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ឱ្យចូលធ្វើការតាមទីកន្លែង និងក្រុមរៀងខ្លួនវិញ ។

ខ្លួនវិញ ។

៨២- លិខិតរំលឹករបស់ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ កាត់ដេរអន្តរជាតិ ជូនឈ្មោះ នាង ភារី លេខ ០៣/១០ រ.ល.អវ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ឱ្យចូលធ្វើការតាមទីកន្លែង និងក្រុមរៀងៗខ្លួនវិញ ។

៨៣- លិខិតបង្គាប់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ កាត់ដេរអន្តរជាតិ ជូនឈ្មោះ នាង ភារី លេខ ៥៤/១០ រ.ល.អវ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ឱ្យចូលធ្វើការតាមទីកន្លែង និងក្រុមរៀងៗខ្លួនវិញ ។

៨៤- លិខិតបង្គាប់ការលើកទី២ របស់ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ កាត់ដេរអន្តរជាតិ ជូនឈ្មោះ នាង ភារី លេខ ៧៩/១០ រ.ល.អវ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ឱ្យចូលធ្វើការតាមទីកន្លែង និងក្រុមរៀងៗ ខ្លួនវិញ ។

៨៥- លិខិតបង្គាប់ការលើកទី៣ របស់ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ កាត់ដេរអន្តរជាតិ ជូនឈ្មោះ នាង ភារី លេខ ១០៦/១០ រ.ល.អវ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ឱ្យចូលធ្វើការតាមទីកន្លែង និងក្រុមរៀងៗ ខ្លួនវិញ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីកាសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ អន្តរជាតិ (សាខាទី១) ចុះថ្ងៃទី១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

២- ដីកាអមលេខ ០៨៦ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បញ្ជូនមក ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹមវ៉េ អន្តរជាតិ (សាខាទី១) ។

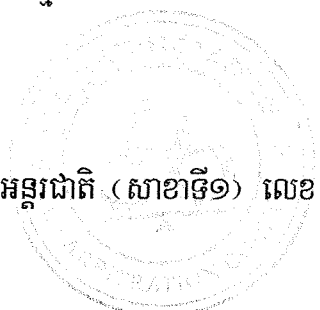
៣- លក្ខន្តិកៈសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ អន្តរជាតិ (សាខាទី១) ចុះបញ្ជីលេខ ២០៨៨ កប/វក ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

៤- លិខិតរបស់កម្មករ-កម្មការិនី បំរើការងារនៅរោងចក្រ អ៊ឹម វ៉េ (សាខាទី១) គោរពចូលមក លោក អគ្គនាយកគ្រប់គ្រងទូទៅសហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ស្តីពីសុំឱ្យលោកអគ្គនាយក មេត្តាជួយ អន្តរាគមន៍ និងដោះស្រាយនូវសំណូមពរលក្ខណៈការងារ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

៥- លិខិតរបស់សហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ គោរពជូន លោកនាយកក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ ស្តីពីសំណើ សុំលោកនាយក មេត្តាកាត់ប្រាក់ឈ្នួលពីសមាជិកសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ក្នុងម្នាក់ៗចំនួន ១០០០ រៀល ដើម្បីបង់ភាគទានសហជីព ជូនសហព័ន្ធសហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ លេខ ៦១២/១១ ស.ស.ស.យ.ខ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វ៉េ អន្តរជាតិ (សាខាទី១) លេខ ២៩៧ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វេ អន្តរជាតិ (សាខាទី១) ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

- ១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ២២៩ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ២៣០ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

អង្គហេតុ

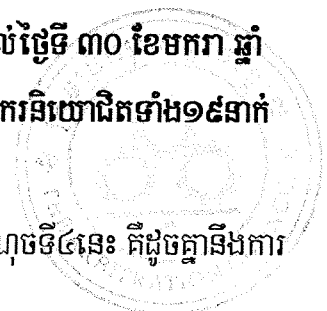
- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- ក្រុមហ៊ុន អ៊ឹម វេ (សាខាទី១) ចាប់ផ្តើមដំណើរការនៅឆ្នាំ១៩៩៣ ។ បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុនមានជួលកម្មករ និយោជិតសរុប ចំនួន ២៩៤ នាក់ ។
- នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននេះ មានសហជីពចំនួន ៤ សហជីពស៊ីខៅដូ សហជីពឧស្សាហកម្ម សហជីពឯករាជ្យ និង សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ។ ក្នុងចំណោមសហជីពទាំង៤នោះ មិនទាន់មានសហជីពណាមួយ មានភាព ជាតំណាងបំផុតនៅឡើយទេ ។
- សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរជាភាគីដើមបណ្តឹងក្នុងរឿងនេះ ។ សហជីពបានបញ្ជាក់ថា កម្មករនិយោជិត ដែលជាសមាជិកសហជីព មានចំនួន ៦៥ នាក់ ហើយសហជីពនេះទើបតែស្នើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ប្រាក់ភាគ ទានសហជីព ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនទាន់ដឹងច្បាស់ពីចំនួនកម្មករនិយោជិត ដែលជាសមាជិកសហជីពនេះ នៅឡើយទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ១ និងទី ៤ : ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិត ផ្នែក ប៉ះ ចំនួន ១៩ នាក់ ពីថ្ងៃទី ១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១១ និងទាមទារកុំ ឱ្យក្រុមហ៊ុនរើសអើងចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំង១៩នាក់ ដែលជាកម្មករនិយោជិតមានអតីតភាពការងារយូរ

ដោយសារភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា មូលហេតុនៃការទាមទារចំណុចទី៤នេះ គឺដូចគ្នានឹងការ

ទាមទារចំណុចទី១ដែរ ដូចនេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ចំណុចវិវាទទី៤ ដែលទាក់ទងនឹងការរើស
រើងកម្មករនិយោជិត ដែលមានអតីតភាពការងារយូរ គឺជាមូលហេតុនៅក្នុងការទាមទារចំណុចវិវាទទី១ ។
ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចបញ្ជូនចំណុចវិវាទទី៤ មកក្នុងចំណុចវិវាទទី១ តែមួយចំណុច ។

- ព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០

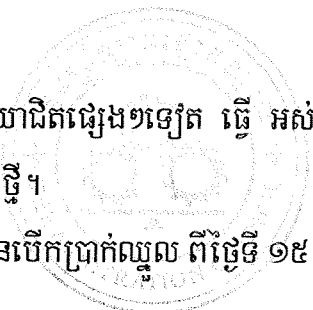
- កម្មករនិយោជិតទាំង ១៩ នាក់ គឺជាកម្មករនិយោជិតធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ហើយជាកម្មករ
និយោជិត ដែលធ្វើការនៅក្នុងផ្នែកប៉ះ ។
- នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ក្រុមហ៊ុនបានឱ្យកម្មករនិយោជិតដេរលើ PN ១០៨. ១០២ ដោយក្នុង
តំលៃ១កាក់ ក្នុងផលិតផលមួយឡ។ ប៉ុន្តែ ដោយកម្មករនិយោជិតធ្វើការទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់តំលៃ
១ កាក់៥សេនវិញ ហើយមិនមានការព្រមព្រៀងគ្នា កម្មករនិយោជិតមិនព្រមទទួលធ្វើការដេរលើ PN
១០៨ . ១០២ នោះធ្វើទាំងស្រុងទេ ។ ប៉ុន្តែ កម្មករបានធ្វើ PN ១០៨-១០២ នេះ បាន ២ ឡ ។
- នៅថ្ងៃដដែលនោះ កម្មករនិយោជិត គឺបានយក PN ផ្សេងៗមកធ្វើដែរ ដែលក្នុងនោះមាន PN ១០៨-
០៨៧ បាន ១០ ឡ, PN ១០៨-០៩១ បាន ៩ ឡ, PN ១០៨-០៩០ បាន ១៣ ឡ, PN ១០៨-០៧៧
បាន ១ ឡ និង PN ១០៨-០៩៩ បាន ២ ឡ ដោយមិនមានការរៀបចំពីក្រុមហ៊ុនឡើយ ។
- នៅថ្ងៃនោះ គឺកម្មករនិយោជិតបានធ្វើការឱ្យក្រុមហ៊ុនពេញមួយថ្ងៃ ប៉ុន្តែមិនធ្វើការលើ PN ដែល
ក្រុមហ៊ុនចាត់ចែងនោះទាំងស្រុងទេ ។
- និយោជកមិនឱ្យប្រាក់ឈ្នួលកម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា នោះទេ ដោយនិយោជក
សំអាងថា កម្មករនិយោជិតធ្វើការខុសពីអ្វី ដែលក្រុមហ៊ុនចាត់ចែង ។

- ព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

- នៅថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ក្រុមហ៊ុនបន្តឱ្យកម្មករនិយោជិតដេរលើ PN ១០៨-១០២ ដដែល
ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យកម្មករនិយោជិតដេរលើ PN ផ្សេងនោះទេ ។
- កម្មករនិយោជិតនៅធ្វើការទាមទារតំឡើងតំលៃ PN ហើយមិនបានធ្វើលើ PN ដែលក្រុមហ៊ុនចាត់ចែងឱ្យ
នោះទេ ដោយនៅថ្ងៃនោះ គឺកម្មករនិយោជិតមិនបានធ្វើការតែម្តង ។ កម្មករនិយោជិតបានបន្តមិនធ្វើការ
លើ PN នោះ រហូតដល់ PN នោះ ត្រូវបានធ្វើអស់ដោយកម្មករនិយោជិតផ្សេងៗទៀត ។

- ព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃទី ០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១

- នៅថ្ងៃទី ០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ PN ១០៨-១០២ ត្រូវបានកម្មករនិយោជិតផ្សេងៗទៀត ធ្វើ អស់
ហើយក្រុមហ៊ុនបានហៅកម្មករនិយោជិត មកប្រជុំដើម្បីផ្តល់ការងារលើ PN ថ្មី ។
- កម្មករនិយោជិតមិនព្រមធ្វើការលើ PN ថ្មីនោះទេ ដោយទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួល ពីថ្ងៃទី ១៥

ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០សិន ។

• និយោជកមិនឯកភាពនឹងសំណើរនេះ ហើយកម្មករនិយោជិតបានបន្តមិនធ្វើការរហូតដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១១ ។

- ភាគីនិយោជកអះអាងថា ខ្លួនមិនអាចផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិតទាំង១៩នាក់នោះបានទេ ពីព្រោះ កម្មករនិយោជិតទាំងនោះ បានធ្វើកូដកម្មមិនព្រមធ្វើការ ។ រីឯថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដែលកម្មករ និយោជិតបានធ្វើការនោះ ក៏ក្រុមហ៊ុនមិនអាចឱ្យប្រាក់ឈ្នួលបានដែរ ដោយសារតែកម្មករនិយោជិតនោះធ្វើ ខុសពីការចាត់ចែងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតអះអាងថា នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ គឺខ្លួនបានធ្វើការ ហេតុនេះនិយោជក ត្រូវ ផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលនោះមកខ្លួន ។ ចំណែកឯថ្ងៃផ្សេងៗទៀត គឺកម្មករនិយោជិតមិនបានធ្វើកូដកម្មទេ ដោយ កម្មករនិយោជិតទៅធ្វើការ ប៉ុន្តែ ក្រុមហ៊ុនមិនបានផ្តល់ PN ផ្សេង ដែលគ្មានជំលោះឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ : ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគណនាប្រាក់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្មករ និយោជិត ដោយយកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ឈ្នួលសរុបរយៈពេល១២ខែ ជាមូលដ្ឋានមកគណនា ក្នុងកំឡុងពេលឈប់សម្រាក

- ការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន គឺចំពោះការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដែលនៅសល់ គឺក្រុមហ៊ុនគិតជាប្រាក់ ជំនួសការ ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនោះ ។ ការបើកប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ គឺធ្វើឡើងរៀងរាល់ដើម ខែ មេសា ។

- ចំពោះការគណនាប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំនេះ គឺក្រុមហ៊ុនយកប្រាក់ឈ្នួលគោលមកធ្វើជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់ការគណនា ។

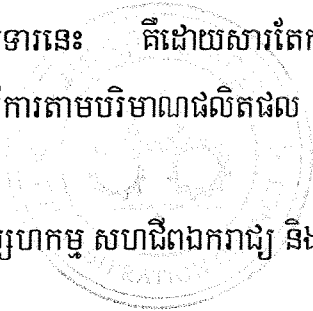
- ភាគីកម្មករនិយោជិតចង់ឱ្យក្រុមហ៊ុនយកមធ្យមភាគមកធ្វើការគណនាប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកនេះ ដោយ សារតែពួកគាត់ គឺជាកម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ : ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ការស្នាក់នៅ ឬថ្លៃធ្វើដំណើរចំនួន ៦ ដុល្លារ អាមេរិកក្នុងមួយខែ

- ក្រុមហ៊ុនមិនធ្លាប់មានការអនុវត្តដោយផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃស្នាក់នៅ ឬថ្លៃធ្វើដំណើរនោះទេ ។

- កម្មករនិយោជិតលើកអំណះអំណាងថា ការដែលកម្មករនិយោជិតទាមទារនេះ គឺដោយសារតែកម្មករ និយោជិតមានប្រាក់ឈ្នួលតិច ហើយពួកគាត់ជាកម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ដែល ក្រុមហ៊ុនមិនសូវមានការងារឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើឡើយ ។

- មានសហជីពទាំងអស់ ៤ នៅក្នុងរោងចក្រ គឺសហជីពស៊ីខាវដូ សហជីពឧស្សហកម្ម សហជីពឯករាជ្យ និង

Handwritten signature

សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ ។ សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ មានសមាជិកចំនួន៦៥នាក់ ក្នុងចំណោមកម្មករ និយោជិតសរុបក្នុងក្រុមហ៊ុនចំនួន ២៩៤ នាក់។ ក្នុងចំណោមសហជីពទាំង៤នោះ មិនទាន់មានសហជីពណាមួយ មាន ភាពជាតំណាងបំផុតនៅឡើយទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ៥: ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមភាគ ចំពោះការចេញទៅ បំបៅដោះកូនរបស់កម្មករិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល

- ការអនុវត្តទៅ គឺក្រុមហ៊ុនអនុញ្ញាតឱ្យកម្មករិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផលចេញទៅបំបៅកូន មួយម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយគិតប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់រយៈពេលមួយម៉ោងនោះ ។
- ការគិតប្រាក់ឈ្នួល គឺក្រុមហ៊ុនយកប្រាក់ឈ្នួលគោលមកគិត ។
- កម្មករនិយោជិតអះអាងថា ការសុំឱ្យគិតជាមធ្យមភាគនេះ គឺដោយសារតែពួកគាត់ជាកម្មករនិយោជិតធ្វើ ការ ដោយផ្អែកលើបរិមាណផលិតផល ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច:

ចំណុចវិវាទទី ១ និងទី ៤ : ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិតផ្នែកប៉ះ ចំនួន ១៩ នាក់ ពីថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ និងទាមទារកុំឱ្យក្រុមហ៊ុនរើសអើងចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំង ១៩ នាក់ ដែលជា កម្មករនិយោជិត ដែលមានអតីតភាពការងារយូរ

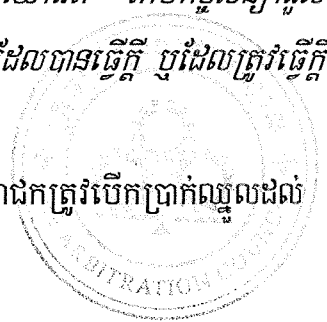
យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិតទាមទារប្រាក់ឈ្នួលពីថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

ព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០

យោងទៅតាមអង្គហេតុ គឺកម្មករនិយោជិតបានធ្វើការឱ្យនិយោជកពេញមួយថ្ងៃនៃថ្ងៃការងារ។ កម្មករ បានធ្វើនូវ PN ផ្សេងៗគ្នា ។

មាត្រា ១០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ "តាមន័យនៃច្បាប់នេះ ពាក្យថា ប្រាក់ឈ្នួល ទោះបីការកំណត់ ឬ របៀបគិតយ៉ាងណាក៏ដោយ មានន័យថា ឈ្នួលការងារ ឬឈ្នួលសេវា ដែលអាចគិតជាប្រាក់បាន ឬក៏វត្តមាន ដោយ ការព្រមព្រៀងគ្នា ឬដោយច្បាប់ជាតិ ហើយដែលនិយោជកត្រូវបើកឱ្យកម្មករនិយោជិត តាមកិច្ចសន្យាផ្តល់ ការងារ ឬសេវាដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយមាត់ទទេ ទោះចំពោះការងារ ដែលបានធ្វើក្តី ឬដែលត្រូវធ្វើក្តី ចំពោះសេវា ដែលបានបំពេញ ឬត្រូវបំពេញក្តី " ។

យោងតាមមាត្រា ១០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើនេះមានន័យថា និយោជកត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួលដល់

កម្មករនិយោជិតតាមកិច្ចសន្យា ដែលបានចែង ។ នេះមានន័យថា ក្នុងរយៈពេល ដែលកម្មករនិយោជិតធ្វើការងារឱ្យ
និយោជក និយោជកត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួល ដែលបានធ្វើឱ្យកម្មករនិយោជិត ។

តាមអង្គហេតុ និយោជកលើកឡើងថា ការដែលនិយោជកមិនអាចផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលឱ្យបាននោះ ពីព្រោះ
កម្មករនិយោជិតមិនបានធ្វើតាមការចាត់ចែងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។ ប៉ុន្តែ ជាក់ស្តែងកម្មករអាចធ្វើការងាររបស់ខ្លួនបាន
ទាល់តែមាន PN សម្រាប់ធ្វើ ។ ពេលកម្មករទៅយក PN ផ្សេងៗទៅធ្វើនោះ និយោជកមិនបានរារាំងមិនឱ្យ
កម្មករយកទេ ផ្ទុយទៅវិញនិយោជកបានទុកឱកាសឱ្យពួកគាត់យកទៅធ្វើពេញមួយថ្ងៃ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា តាមអត្ថន័យនៃមាត្រាខាងលើ គឺកម្មករនិយោជិតត្រូវទទួលបាន
ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួននៅពេលដែលខ្លួនបានធ្វើការឱ្យនិយោជក នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ នោះ ។ ប្រសិនបើ
និយោជកពិតជាមិនចង់ឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើមែននោះ និយោជកអាចរារាំងមិនឱ្យកម្មករទៅយកក្រណាត់ទៅធ្វើ
ដូចនៅថ្ងៃទី១៦ និងថ្ងៃបន្តបន្ទាប់ទៀតដែរ ។ ដូច្នេះ និយោជកមិនអាចមិនផ្តល់នូវប្រាក់ឈ្នួលចំពោះផលិតផល
សម្រេច ដែលកម្មករនិយោជិតបានធ្វើឱ្យខ្លួនហើយនោះទេ ។

ព្រឹត្តិការណ៍នៅថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១

យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា ថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ
កម្មករនិយោជិតបានទៅធ្វើការ ប៉ុន្តែនិយោជកមិនឱ្យការងារកម្មករនិយោជិតធ្វើឡើយ ដោយតម្រូវឱ្យកម្មករ
និយោជិតធ្វើលើ PN ១០៨-១០២ ដែលជា PN មានជំលោះនោះដដែល ។ ហេតុនេះ កម្មករនិយោជិតមិនព្រមធ្វើ
ការឡើយ ។ ចំណែកឯថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ គឺកម្មករនិយោជិតមិនព្រមធ្វើ
ការលើ PN នោះទេ ដោយតម្រូវឱ្យនិយោជកសងលុយ ដែលខ្លួនបានធ្វើនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ នោះ ជា
មុនសិន ។

មាត្រា ២ កថាខណ្ឌទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារបានចែងថា "សហគ្រាសនីមួយៗ អាចមានគ្រឹះស្ថានច្រើន
ហើយគ្រឹះស្ថាននីមួយៗនោះមានប្រើមនុស្សមួយក្រុមធ្វើការរួមគ្នាក្នុងទីកន្លែងណាមួយជាប្រាកដ ដូចជាក្នុងរោង
ចក្ររោងជាង និងអាហារដ្ឋាន ។ល។ ក្រោមការគ្រប់គ្រង និង ដឹកនាំនៃនិយោជក" ។

ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រា ២ កថាខណ្ឌទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការ
ងារខាងលើនេះ មានន័យថា និយោជកមានសិទ្ធិចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន ល្អិតណាសិទ្ធិនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង
ដោយស្របច្បាប់ និងមានលក្ខណៈសមរម្យ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦២/០៦-ឃឹក ស្តី
ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី៥ លេខ ១០៨/០៦-ទ្រឹស្តីប្រកាស ក្រុមហ៊ុន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច
ចំណុចវិវាទទី១, លេខ ៣៣/០៧-ប្តោល ហ្វេម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី៣, លេខ ១០៦/០៧ -
អ៊ឹម និង វ៉េ ទី៣ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី៣, លេខ ៨៤/០៨ - ទ្រឹស្តីប្រកាស ក្រុមហ៊ុន ហេតុផលនៃ

Handwritten signature

សេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ១៤១/០៨ - ប្តីមថេម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការចាត់ចែងការងារឱ្យកម្មករនិយោជិត គឺជាសិទ្ធិរបស់និយោជក។ តាមអង្គហេតុនេះ គឺនិយោជកត្រូវឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើការលើ PN ១០៨-១០២ ទើបកម្មករនិយោជិតអាចធ្វើការលើ PN ថ្មីបាន។ ការចាត់ចែងនេះ គឺមានលក្ខណៈសមហេតុផល និង ស្របច្បាប់។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា ការចាត់ចែងរបស់និយោជកនេះ គឺមានការរើសអើងចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលមានអតិថិភាពយូរនោះឡើយ ។

មាត្រា ៦៩ កថាខណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារបានចែងថា " នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យា កម្មករនិយោជិតត្រូវបញ្ចេញគ្រប់សកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនដល់សហគ្រាស ។ ជាអាទិ៍ កម្មករនិយោជិតត្រូវធ្វើការ ដែលគេជួលឱ្យធ្វើ ហើយអនុវត្តការងារនោះដោយខ្លួនឯង និងដោយយកចិត្តទុកដាក់ " ។

នៅក្នុងរឿងនេះ កម្មករនិយោជិត គឺមិនបានបំពេញការងារ ដែលនិយោជកដាក់ឱ្យធ្វើនោះទេ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការតវ៉ារឿងតម្លៃឡឺត មិនបានហាមឃាត់កម្មករនិយោជិត មិនអាចធ្វើការលើ PN ១០៨-១០២ ដែលមានទំនាស់នោះទេ ពោលគឺក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិតត្រូវធ្វើការលើការងារ ដែលនិយោជកដាក់ឱ្យ ។

ចំណែកឯថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ គឺកម្មករនិយោជិតមិនព្រមធ្វើការលើ PN នោះទេ ដោយតម្រូវឱ្យនិយោជកសងគិតប្រាក់ឈ្នួលដែលធ្វើបានជាមុនសិន ។

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា ដូចតទៅ :

មាត្រា ៣១៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " កូដកម្ម គឺជាការឈប់ធ្វើការងារដោយកម្មករនិយោជិតមួយក្រុម ដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នា ហើយបានធ្វើឡើងនៅក្នុងសហគ្រាសមួយ ឬគ្រឹះស្ថានមួយ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបានដំណោះស្រាយដ៏យុត្តិធម៌ ចំពោះការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតនិយោជក ហើយក៏ជាលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីចូលធ្វើការវិញ " ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ បានធ្វើការបកស្រាយមាត្រា ៣១៨ ដែលអាចឱ្យឆាតុផ្សំនៃកូដកម្មចំនួនបីជាសារវិន្ត គឺ (១) មានក្រុមកម្មករមួយក្រុម (២) ការឈប់ធ្វើការ (៣) ការឈប់នេះ គឺមានគោលបំណងនៃការទាមទារ ដើម្បីទទួលបានដំណោះស្រាយមួយ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៣៦/០៦ - មុនដួតិច្យ ហេតុផលចំណុចវិវាទទី ៦ និងលេខ ១២៥/០៩-វិនខេម ខបកើរសិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១) ។

យោងតាមអង្គហេតុ គឺកម្មករនិយោជិតបានឈប់ធ្វើការ ដើម្បីតវ៉ារឿងតម្លៃឡឺត និងរឿងប្រាក់ឈ្នួល ។ ហេតុនេះ ការឈប់ធ្វើការរបស់កម្មករនិយោជិតនេះ ហៅថា កូដកម្ម ។

មាត្រា ៣៣២ កថាខណ្ឌទី១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ " កិច្ចសន្យាការងារត្រូវព្យួរនៅពេលធ្វើកូដកម្ម ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃកូដកម្ម តារាវិភាគការងារមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទេ ហើយប្រាក់បៀវត្សមិនត្រូវបើកឱ្យដែរ " ។

Handwritten signature

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ពីថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ គឺកម្មករនិយោជិតមិនទទួលបាននូវប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់ការអាក់ខានមិនបានធ្វើការនោះទេ ។

ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចបដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់ថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

ចំណុចវិវាទទី២: ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតទូទាត់ប្រាក់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំជូនកម្មករនិយោជិត តាមរបៀបគណនាជាមធ្យមភាគ

នៅក្នុងវិវាទនេះ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់ឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដែលមិនទាន់បានប្រើប្រាស់អស់ តាមរបៀបគណនាជាមធ្យមភាគក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តកិច្ចសន្យា។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាករណីនេះដូចខាងក្រោម:

មាត្រា ១៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា " និយោជកត្រូវបង់ឱ្យកម្មករនិយោជិតនៅពេលមុនថ្ងៃឈប់សំរាកនូវប្រាក់វិភាជន៍ យ៉ាងហោចណាស់ស្មើ នឹងចំនួនមធ្យមនៃប្រាក់ឈ្នួល បុព្វលាភ វិភាជន៍ អត្ថប្រយោជន៍ បំណាច់ គិតទាំងតម្លៃវត្ថុ ដែលផ្តល់ឱ្យផង ដោយមិនគិតពីបំណាច់សងសោហ៊ុយ ដែលកម្មករនិយោជិតបានបើករួចមក ហើយក្នុងពេលដប់ពីរខែមុនថ្ងៃឈប់សម្រាក។ ប្រាក់វិភាជន៍នេះ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ មិនត្រូវឱ្យតិចជាងវិភាជន៍ ដែលកម្មករនិយោជិតត្រូវបើកកាលបើខ្លួនបាន ធ្វើការដោយទៀងទាត់នោះឡើយ " ។

តាមន័យនៃមាត្រាខាងលើនេះ និយោជកត្រូវប្រើមូលដ្ឋានចំនួនមធ្យមនៃប្រាក់ឈ្នួលបុព្វលាភ វិភាជន៍ អត្ថប្រយោជន៍ បំណាច់ គិតទាំងតម្លៃវត្ថុ ដែលផ្តល់ឱ្យកម្មករនិយោជិតផង ក្នុងរយៈពេលដប់ពីរខែ មុនថ្ងៃឈប់សម្រាក ក្នុងករណីដែលមានការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ។ ហើយនៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជកធ្វើការទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ជូនការឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយយកប្រាក់ឈ្នួលសរុបនៃរយៈពេលដប់ពីរខែចុងក្រោយ ដែលកម្មករនិយោជិតធ្វើបាន មកចែកនឹងដប់ពីរ ដើម្បីរកប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមក្នុងមួយខែ។ បន្ទាប់មកយកប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមក្នុងមួយខែនេះ មកចែកនឹង២៦ ដើម្បីរកប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមក្នុងមួយថ្ងៃ ដើម្បីប្រើជាប្រាក់ឈ្នួលធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់បង់ឱ្យកម្មករនិយោជិតក្នុងពេលឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយមានប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់សំណុំរឿងលេខ ២៧/០៤-អធិប អេស សេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ៣ និងសំណុំរឿងលេខ ៩៤/០៧-ប្តរធួន ហ្គាមេន សេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី ២) ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីនេះ ក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ជូនការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំមួយឆ្នាំម្តង ដែលមិនទាន់បានប្រើប្រាស់អស់ក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តកិច្ចសន្យា ដោយយកប្រាក់ខែគោលចែកនឹង២៦ថ្ងៃ រួចគុណនឹងចំនួនថ្ងៃដែលនៅសល់។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាដូចតទៅ:

Handwritten signature

មាត្រា ១៦៧ កថាខណ្ឌទី៣ ចែងថា "ក្រៅពីករណីនេះអនុសញ្ញារួមណា ដែលមានគ្រោងឱ្យប្រាក់បំណាច់ ដោយទូទាត់សំរាប់ជួសការឈប់សម្រាក ព្រមទាំងការព្រមព្រៀងស្តីពីការបោះបង់ ឬមិនព្រមប្រើសិទ្ធិឈប់ សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវទុកជាមោឃៈ ហើយគ្មានហេតុផលអ្វីទាំងអស់ " ។

ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃមាត្រា ១៦៧ កថាខណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ ឃើញថា ច្បាប់ការងារហាមឃាត់មិនឱ្យមានការទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំទេ ក្នុងអំឡុង ពេលដែលកម្មករនិយោជិតកំពុងបំរើការងារក្នុងក្រុមហ៊ុន។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការ អនុវត្តសព្វថ្ងៃរបស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងការផ្តល់ប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ជាការអនុវត្តផ្ទុយទៅនឹងស្មារតីនៃ មាត្រា ១៦៧ ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា "ចំពោះការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុន ទូទាត់ប្រាក់បំណាច់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ គឺជាការទាមទារផ្ទុយនឹងស្មារតីនៃមាត្រា ១៦៧ កថាខណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧។ ដូច្នេះ ការទាមទារនេះមិនសមហេតុសមផល និងមិនត្រឹមត្រូវឡើយ "។ (សូម មើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៤៥/០៥-បី អែន អិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ៩៤/០៤- អ៊ីធីណិធី ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី២) ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត បើយោងតាមមាត្រា ១៦៧ កថាខណ្ឌទី៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា "ការដែលកម្មករ និយោជិតសុខចិត្តលើកសិទ្ធិឈប់សម្រាកខ្លះ ឬទាំងមូលទៅប្រើនៅពេលចប់កិច្ចសន្យា មិនត្រូវទុកជាការលះបង់ សិទ្ធិទេ។ ការពន្យាការឈប់សម្រាកនេះមិនអាចឱ្យលើសពីប្រាក់បន្តបន្ទាប់គ្នាបានឡើយ ហើយអាចអនុវត្តបានតែ ចំពោះភាគនៃការឈប់សម្រាកណា ដែលហួសពីដប់ពីរថ្ងៃ ដែលជាថ្ងៃធ្វើការក្នុងមួយឆ្នាំ "។ មាត្រានេះក៏បានផ្តល់ សិទ្ធិផងដែរដល់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងការប្រើប្រាស់ការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួននៅឆ្នាំបន្ទាប់ មិនឱ្យលើស ពីប្រាក់បន្តបន្ទាប់គ្នា។ ហេតុនេះ ក្រុមហ៊ុនត្រូវតែជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់កម្មករនិយោជិតក្នុងការឈប់សម្រាកប្រចាំ ឆ្នាំជាជាងផ្តល់លុយជំនួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ។

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចបដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតទាក់ទងនឹងការ ទូទាត់ប្រាក់ជួសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដែលមិនទាន់បានប្រើប្រាស់អស់ក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តកិច្ចសន្យា មាន ន័យថា ក្នុងពេលដែលកម្មករនិយោជិតកំពុងបំរើការងារក្នុងក្រុមហ៊ុន។ ជាជំនួសវិញ ក្រុមហ៊ុនត្រូវរៀបចំជាមួយ កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួន ឱ្យបានឈប់សម្រាកត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ការងារនៃឆ្នាំនីមួយៗ។

ចំណុចវិវាទទី ៣: ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ការស្នាក់នៅ ឬថ្លៃធ្វើដំណើរចំនួន៦ដុល្លារ អាមេរិកក្នុងមួយខែ

ទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ចំណុចវិវាទនេះមិនមានចែងនៅក្នុង បទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីការងារ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងណា ដែលតម្រូវឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់នូវថ្លៃស្នាក់នៅ ឬសោហ៊ុយធ្វើដំណើរ

ជូនកម្មករនិយោជិតចំនួន៦ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែទេ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ចំណុច វិវាទនេះ គឺជាវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍។

ជាទូទៅ ចំពោះវិវាទទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាលើភាពជា តំណាងបំផុតរបស់សហជីព ដែលជាភាគីវិវាទ។ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា សហជីពសម្លេងយុវជនខ្មែរ មិនទាន់មានភាពជាតំណាងបំផុតនៅឡើយទេ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាពជាតំណាងបំផុតរបស់សហជីពនេះ ផ្តល់អំណាចផ្លូវច្បាប់ក្នុង ការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួមក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ និងសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការនាំសំណុំរឿងវិវាទអំពីប្រយោជន៍មួយ មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយ។ ដើម្បីទទួលបានភាពជាតំណាងបំផុតនេះ មាត្រា ២៧៧ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា សហជីពត្រូវចុះបញ្ជីកា និងត្រូវបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដែលមាន ចែងក្នុងមាត្រានេះ។

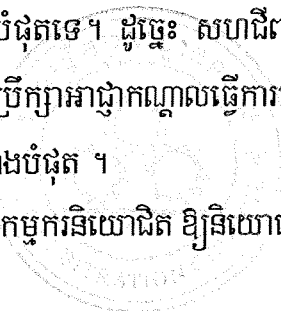
ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រការ ៤៣ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ចែងថា "សេចក្តី បង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍នឹងមកជំនួសអនុសញ្ញារួម សម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលសេចក្តីបង្គាប់នោះចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែភាគីចរចាបង្កើតអនុសញ្ញា រួមមួយ ដើម្បីជំនួសសេចក្តីបង្គាប់នេះ"។

ផ្អែកលើប្រការ ៤៣ ខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា បើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដែលដោះស្រាយវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ វានឹងក្លាយជាអនុសញ្ញារួមរយៈពេលមួយឆ្នាំ។ ជា ទូទៅ អនុសញ្ញារួមត្រូវបានអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងអស់នៅក្នុងរោងចក្រ ហើយសិទ្ធិក្នុងការធ្វើកូដកម្ម មិនអាចអនុវត្តឡើង សម្រាប់សើរឡើងវិញនូវអនុសញ្ញារួម នៅពេលដែលអនុសញ្ញារួមនោះមិនទាន់ផុតកំណត់ នោះទេ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៥២/០៨-វិលសិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២)។

បន្ថែមពីលើនេះ កន្លងមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏បានសន្និដ្ឋានថា សហជីពដែលមិនមានភាពជា តំណាងបំផុត មិនទាន់មានសិទ្ធិយកវិវាទផលប្រយោជន៍មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយទេ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ៤៨/០៩ - រូស៊ីង ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ២៤/១០- វិឡាយអេប៊ិល សូស ហេតុផល ចំណុចវិវាទទី៥)។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយខាងលើដែរ គឺ សហជីព សម្លេងយុវជនខ្មែរ ដែលជាដើមបណ្តឹងមិនមានបញ្ជីកាទទួលស្គាល់ភាពជាតំណាងបំផុតទេ។ ដូច្នេះ សហជីពនេះ មិនមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការនាំសំណុំរឿងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះ ស្រាយទេ ហើយសិទ្ធិក្នុងការនាំវិវាទនេះ គឺជាសិទ្ធិរបស់សហជីព ដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជក

Handwritten signature

ផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃស្នាក់នៅ ឬសោហ៊ុយធ្វើដំណើរ ជូនកម្មករនិយោជិតចំនួន៦ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។

**ចំណុចវិវាទទី ៥៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមភាគ ចំពោះការចេញទៅ
បំបៅដោះកូនរបស់កម្មករិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល**

យោងទៅតាមអង្គហេតុ ការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន គឺ យកប្រាក់ឈ្នួលគោលមកគិតប្រាក់ឈ្នួលដល់
កម្មករិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ដែលក្រុមហ៊ុនអនុញ្ញាតឱ្យចេញទៅបំបៅដោះកូន រយៈពេល ១
ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ។ ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ធ្វើការពិចារណាថា តើកម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិទាមទារឱ្យ
ក្រុមហ៊ុនគិតប្រាក់ឈ្នួលគិតជាមធ្យមភាគ ដល់កម្មករិនីចេញទៅបំបៅដោះកូនដែរ ឬទេ?

សេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៤៦ ចុះនៅថ្ងៃទី ០៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ចំណុចទី ២ និង ទី ៣ បានចែងថា :

" ២-កំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមារបស់កម្មករនិយោជិតផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកដើង...
ចប់រយៈពេលសាកល្បងកម្មករនិយោជិតពេញសិទ្ធិ ត្រូវទទួលប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាចំនួន៦១ (ហុកសិបមួយ)
ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ... ។

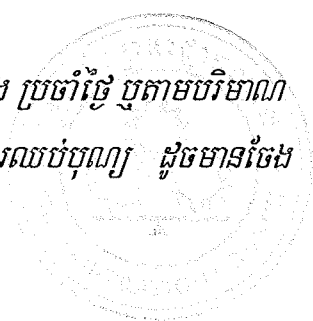
៣-ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលទទួលប្រាក់ឈ្នួលគិតតាមបរិមាណផលិតផល (ដេរស៊ីបុង) ត្រូវបាន
ប្រាក់ឈ្នួលតាមទិន្នផលជាក់ស្តែងដែលធ្វើបាន។ បើទិន្នផលការងារទទួលបាននោះលើសពីចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ដែល
មានចែងក្នុងចំណុចទី២ ខាងលើត្រូវទទួលបានតាមការលើសនោះ..." ។

តាមអត្ថន័យនៃសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ កម្មករនិយោជិតដែលទទួលប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផលមាន
សិទ្ធិទទួលប្រាក់ឈ្នួលក្នុងចំនួនមួយមិនតិចជាងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា៦១ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែទេ ហើយ
ប្រសិនបើពួកគាត់អាចធ្វើបានទិន្នផលច្រើនជាងនេះ គឺគាត់មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលច្រើនជាងនេះ ។

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៣/០៨-អ៊ុម និងវ៉េ ១ បានបញ្ជាក់ថា " ដើម្បី
គណនារប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមក្នុងមួយថ្ងៃរបស់កម្មករនិយោជិត ដែលទទួលប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផលនោះ
គឺត្រូវពិចារណានូវចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ដែលកម្មករនិយោជិតទទួលបានក្នុងមួយខែ និងចំនួនថ្ងៃធ្វើការរបស់ពួកគេ ។
មានន័យថា ត្រូវយកប្រាក់ឈ្នួល ដែលកម្មករនិយោជិតទទួលបានក្នុងមួយខែ(S) មកចែកនឹងចំនួនថ្ងៃធ្វើការរបស់
ពួកគាត់ (N) ដែលមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនថ្ងៃសម្រាកបុណ្យដោយមានប្រាក់ឈ្នួល (M) " ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ គឺមិនយល់ស្របទៅនឹងការបកស្រាយរបស់សំណុំរឿង
២៣/០៨ នោះទេ ដោយក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណាដូចតទៅ :

មាត្រា ១៦៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " កម្មករនិយោជិតធ្វើការតាមម៉ោង ប្រចាំថ្ងៃ ឬតាមបរិមាណ
ផលិតផលត្រូវមានសិទ្ធិបានប្រាក់បំណាច់ស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួល ដែលបង់ខាតមកពីមានការឈប់បុណ្យ ដូចមានចែង
ក្នុងមាត្រា ១៦១ ។ ប្រាក់បំណាច់នេះត្រូវនៅក្នុងបន្ទុកនៃនិយោជក " ។

ទាក់ទងនឹងមាត្រានេះ នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ៨២/០៦-អ៊ម និង រ៉េ ៣ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បញ្ជាក់ថា " មាត្រានេះបញ្ជាក់អំពីប្រាក់ឈ្នួល ដែលកម្មករនិយោជិតតាមបរិមាណផលិតផលមិនបានធ្វើការក្នុង ពេលថ្ងៃសម្រាកបុណ្យ ។ ទោះបីកម្មករនិយោជិតតាមបរិមាណផលិតផលមិនបានធ្វើការថ្ងៃបុណ្យក៏ដោយ ក៏ និយោជកមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ឈ្នួលឱ្យពួកគេនូវប្រាក់បំណាច់ ដែលស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលពួកគេ ដូចជាពួកគេបាន ធ្វើការដដែល" ។

យោងទៅតាមមាត្រា និងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលខាងលើ មានន័យថា ទោះបី កម្មករនិយោជិត មិនបានមកធ្វើការនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកបុណ្យក៏ដោយ ក៏កម្មករនិយោជិតត្រូវទទួលបាននូវប្រាក់ ឈ្នួលសម្រាប់ថ្ងៃនោះដែរ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ដោយសារតែថ្ងៃឈប់សម្រាក ត្រូវបាននិយោជកផ្តល់នូវប្រាក់ឈ្នួល ដូច្នេះថ្ងៃឈប់សម្រាកបុណ្យក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាថ្ងៃធ្វើការដែរ ។

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការគិតប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមភាគប្រចាំថ្ងៃសម្រាប់ កម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ត្រូវយកប្រាក់ឈ្នួលសរុបប្រចាំខែ ចែកនឹងចំនួនថ្ងៃការងារ រួមបញ្ចូលទាំងថ្ងៃឈប់សម្រាកបុណ្យផងដែរ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ គឺកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកគិតជាមធ្យមភាគសម្រាប់រយៈពេលមួយ ម៉ោង ដែលចេញទៅបំបៅដោះកូន ចំពោះកម្មករវិនីដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ក្នុងការគណនាប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមប្រចាំថ្ងៃគឺ តំរូវឱ្យនិយោជក គិតជាមធ្យមភាគចំពោះប្រាក់ឈ្នួល ដែលរកបានក្នុងមួយខែ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការគិតប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំម៉ោងរបស់កម្មករវិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ក៏ត្រូវយកប្រាក់ឈ្នួលគិតជា មធ្យមភាគប្រចាំថ្ងៃ មកចែកនឹងចំនួនម៉ោង ដែលបានធ្វើការនោះដែរ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច ឱ្យនិយោជកគិតប្រាក់ឈ្នួលតាមមធ្យមភាគ ចំពោះការចេញទៅ បំបៅដោះកូនរបស់កម្មករវិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ដោយនិយោជកត្រូវយកប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យម ភាគប្រចាំថ្ងៃ ចែកនឹងចំនួនម៉ោង ដែលបានធ្វើការ ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ដូចតទៅ :

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី១ និងទី៤ :

ក-) បង្គាប់ឱ្យនិយោជកបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំង ១៩ នាក់ សម្រាប់ការងារ ដែលពួកគាត់បានធ្វើនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ។ ការបើកប្រាក់ឈ្នួលនេះ ត្រូវធ្វើឡើង ជាមួយនឹងការបើកប្រាក់ឈ្នួលនៅពេលក្រោយ បន្ទាប់ពីសេចក្តីបង្គាប់នេះចូលជាធរមាន ។

ខ-) បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់ថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

ចំណុចវិវាទទី២ :

ក-) បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកទូទាត់ប្រាក់ជូនការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយយកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ឈ្នួលសរុបរយៈពេល១២ខែជាមូលដ្ឋាន ក្នុងពេលដែលកម្មករនិយោជិតកំពុងបំរើការងារក្នុងក្រុមហ៊ុននៅឡើយ ។

ខ-) ក្រុមហ៊ុនត្រូវរៀបចំជាមួយកម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួន ឱ្យបានឈប់សម្រាកត្រឹមត្រូវ តាមច្បាប់ស្តីពីការងារ សម្រាប់ការងារនៃឆ្នាំនិមួយៗ ។

ចំណុចវិវាទទី៣ :

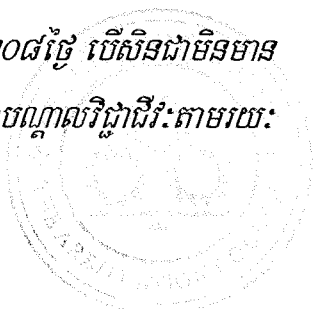
- បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃស្នាក់នៅ ឬសោហ៊ុយធ្វើដំណើរជូនកម្មករនិយោជិតចំនួន៦ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។

ចំណុចវិវាទទី៥ :

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកគិតប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករវិនី ដែលធ្វើការតាមបរិមាណផលិតផល ចំពោះការចេញទៅបំបៅដោះកូនក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង ដោយយកប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមភាគប្រចាំថ្ងៃ ថែកនឹងចំនួនម៉ោង ដែលបានធ្វើការ ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

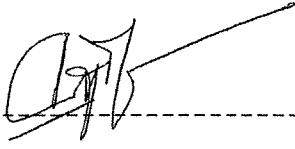

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : ឥឡុង សុខ្នី

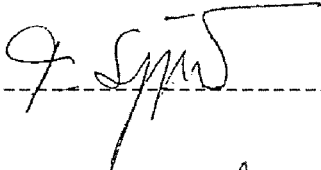
ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : ខួន សុវណ៌

ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : ម៉ែន ម៉ុនធរា

ហត្ថលេខា: -----

